

07

jul 2014

Careyes, Mexico

Skribent: **Padma Lakshmi**

Jag gjorde en resa till Careyes i Mexico som fortfarande förföljer mig. Careyes är en av de mest vackraste platserna som moder jord har skapat. Med dramatiska, höga klippor som blickar ned på det mullrande Stilla havet och med sina Eden-likade frodiga landskap.

Terrängen här producerar några av världens mest saftiga och smakrika frukter. Vad jag minns bäst av den här resan var våra picnics, vi packade dem varje dag när vi åkte till de orörda vita stränderna, när vi red på de mest intelligenta och bortskämda polo ponnyerna, och när vi var på oändliga äventyr i månljuset.

Jag säger "vi" men jag menar "han". Varje gång mitt sällskap och jag satte av på dagsäventyr som dessa, likt Adam och Eva som reser runt på ena sidan av paradiset. Så var det vår gudalika kock José som stillsamt packade en picnic-korg och lade den försiktigt vid min strandväska. Det var en oerhört vacker och fin gest som vi aldrig bad om själva.

Först så var det wraps av tortillas som var gjorda på ingredienser från middagen dagen före. Sen så hittade jag skuren frukt och en ovanlig sallad med gröna chilifrukt och citron, (José hade tydligen märkt mina extra påfyllningar av salsa vid varje måltid). Men snart så började måltiderna bli mer och mer komplicerade med sofistikerade desserter och kalla drycker i isolerade karaffer. Handtagen på korgen var prydd av blommor och slingerväxter från egendomen, jag kunde inte låta bli att känna mig uppvaktad av ansträngningen som lades ned av denna machokock som visade den här delikata uppmärksamheten till en ung husfru som var kär.

Jag blev god vän med José och började att ge honom komplimanger för hans matlagning, jag dämpade ner hans blyghet genom att fråga honom raka frågor om hans matlagningsmetoder och ingredienser.

Mitt resällskap hade inte något större intresse för kulinariskt prat, men jag hade en ändlös aptit för det. I början så var det bara för att noggrant lära mig de väl bevarade recepten som hade varit i hans släkts händer i många år. Senare så berättade jag för honom att i indisk matlagning så använde man sig utav samma ingredienser men för andra ändamål.

Han verkade ta mentala anteckningar av dessa idéer och lyssnade intensivt medan han hackade upp grönsakerna för dagens rätter. Jag kom på mig själv att njuta av att bara se honom göra sitt jobb medan jag fortsatte babbla på om mina recept.

Allt om honom gjorde mig nyfiken. Som den omgivande djungeln så var det en tyst värdighet i allt som han gjorde. Jag erbjöd mig att skala majscolvar, skala lökar, göra salladen, göra vad som helst till varje måltid bara för att vara nära honom.

Jag var som lyckligast i det köket! Han fick ibland telefonsamtal från en kvinna och man kunde se att han kände sig generad över att tala med henne i min närvaro, men min nyfikenhet övervann alltid mitt förstånd av artighet på något sätt så jag kunde inte riktigt flytta mig från att höra honom prata. Hans tysta, jordliga och hårt arbetande natur var en stark kontrast som jag vanligen inte var van vid. Jag sprang nyfiket ned för trapporna på morgnarna som ett litet barn på julafton för att se vad José hade packat till oss idag.

Jag såg honom flera gånger kika fram bakom köksdörren tittandes på mig när jag tittade runt i korgen. Jag började att vara mer och mer i köket. Jag tittade på när han styckade upp kött, tystsamt svingande med sin köttyxa över fisk och höns. En dag när han hade åkt till marknaden för att införskaffa sig mer ingredienser så kom jag på mig själv av att leta efter honom i skafferiet. När vår resa kom till sitt slut så kände jag mig sorgsen över att jag inte ens visste vad José hette i efternamn.

Mest av allt så var jag ledsen över att jag troligtvis aldrig skulle få se honom igen. Över en lång och tyst färd så blev det klart för mig att jag och mitt resällskap inte skulle göra några fler resor tillsammans. Han sa: "Berätta sanningen Padma, du skulle mycket hellre vara kvar i köket med José nu, eller hur?" Jag svarade: "Careyes är en så otroligt vacker plats". Efter en lång tystnad så vände jag mig och tittade ut genom bilfönstret på den otroliga naturen.